

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم معماری خوب و مکان های زنده از دیدگاه «کریستوفر الکساندر» و تحلیل آن در معماری بومی گیلان

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی معماری، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیده سعیده مهدویان - کارشناس ارشد معماری، مدرس دانشگاه علم و فرهنگ، رشت، گیلان، ایران

سیده هادی نبوتی فومنی - کارشناس ارشد معماری، مدرس دانشکده فنی و حرفه ای میرزا کوچک، صومعه سرا، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

پس از فروکش کردن تب سبک هایی که در دهه های اخیر و در دوران بعد از مدرنیسم رواج یافته بودند، توجه بهانسان گرا» به عنوان تولیدی که باید پاسخگوی نیاز انسان در ابعاد مختلف باشد منجر به شکل گیری رویکردهایی شد که با عنوان رویکردهای اجتماعی شناخته میشوند. از سوی دیگر این رویکرد در اهداف توسعه ی پایدار نایده گرفته نشده و به عنوان بعداجتماعی معماری پایدار مطرح شده است. از آنجا که فضای معماری به عنوان ظرفی برای روابط اجتماعی (جامعه) است؛ تصور «فضا» بدون محتوای اجتماعی و به همین ترتیب درک و تصور جامعه بدون مؤلفهی فضایی امری مشکل است. «کریستوفر الکساندر» به عنوان یک معمار و نظریه پرداز که شیوه ی بدیعی را در معماری بیان نمود، با زبان جهانی خود به نام «زبان الگو» با نگاهی نو به «معماری انسان گرا»، ابعاد تازه ای بخشید. وی بیش از توجه به معماری به عنوان «ظرف مکان»، توجه به «مظروف» یعنی «زندگی بهتر» را مطرح نمود که دقیقاً همان هدف رویکرد پایداری اجتماعی در معماری است. در این مقاله که اطلاعات آن به روش کتابخانه ای و میدانی (مشاهده) گردآوری گردیده، سعی شده تا مفهوم پایداری اجتماعی در معماری از نگاه خاص «کریستوفر الکساندر» تشریح گردد. نگاهی که رمز زنده و جاوید بودن یک معماری را، توجه به انسان و نیازهایش به عنوان اولین گام در خلق فضای معماری می داند. در این راستا به جهت درک بهتر روش کاربردی الکساندر و تسلط به زبان الگوی وی، مفاهیم مطرح شده در معماری بومی گیلان تحلیل شده است. چرا که از نگاه الکساندر معماری های بومی؛ معماری هایی خوب و مکان هایی زنده اند.

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی، زبان الگو، زندگی بهینه، کریستوفر الکساندر، معماری انسانگرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531878>

